

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກທີເຈັດສິບສາມ

ເປີດເຜີຍຄວາມຂະໜານທາງປະຫວັດສາດ: ການຫຼອກລວງຂອງເຢໂຣໂບອາມ ແລະ ການທົດສອບແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຂະບວນການແອດເວັນຕິດສ໌

Jeff Pippenger
2024-02-06

ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ ແລະ ຝ່າຍໃຕ້

ໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃຕ້ພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເວລາສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທຶກລະເມດີໃນເລວຕິກ 25 ແລະ 26 ສຳເລັດບັງເກດ. ຊ່ວງເວລາສິບຫົກປີລະຫວ່າງການສົນສຸດຂອງຄວາມພິໄລດຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍ ເປັນຕົວແທນຂອງການຮວບຮວມອານາຈັກທັງສອງນັ້ນເຂົ້າເປັນອານາຈັກດຽວ ຄື ອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ຝ່າຍວິນຍານ ໃນປີ 1844. ການຮວບຮວມຂອງສອງປະເທດນັ້ນ ໄດ້ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍໄມ້ສອງອັນທີ່ເຮົາເຊື່ອວ່າໄດ້ນຳມາປະກອບເຂົ້າກັນ ແລະ ໄມ້ສອງອັນທີ່ແມ່ໝ້າຍເມືອງຊາເຣຟາດເກັບມາໃນເລື່ອງຂອງເອລີຢາ. ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ປະຫວັດສາດຝ່າຍພະຍາກອນຂອງອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ ແລະ ຝ່າຍໃຕ້ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ໃນການນັ້ນເອງ ມັນໄດ້ທຳຊັບປະຫວັດສາດແຫ່ງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກທັງສອງນັ້ນ.

ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສະຖາປະນາລະບົບການນະມັດສະການປອມຂຶ້ນໃນອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ ເພື່ອບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງຕົນເດີນທາງໄປຍັງຢູດາ ແລະ ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າໃນພຣະວິຫານທີ່ເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະເຢໂຣໂບອາມໄດ້ກ່າວໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ, ບັດນີ້ອານາຈັກນີ້ຈະກັບຄືນໄປສູ່ວົງວານຂອງດາວວິດ: ຖ້າປະຊາຊົນນີ້ຂຶ້ນໄປເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, ແລ້ວໃຈຂອງປະຊາຊົນນີ້ຈະຫັນກັບໄປຫາເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາ, ຄືເຮໂຫໂບອາມກະສັດແຫ່ງຢູດາ, ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າເຮົາ ແລະຈະກັບໄປຫາເຮໂຫໂບອາມກະສັດແຫ່ງຢູດາອີກ. ດັ່ງນັ້ນກະສັດຈຶ່ງໄດ້ປົກສາຫາລື ແລະໄດ້ສ້າງລູກງົວຄຳສອງຕົວ ແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ການຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມນັ້ນເປັນພາລະໜັກເກີນໄປສຳລັບພວກທ່ານ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ ອົດສະຣາເອນເອີຍ, ນີ້ແມ່ນພຣະຂອງທ່ານ ຜູ້ໄດ້ນຳທ່ານຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ. ແລະທ່ານໄດ້ຕັ້ງອົງໜຶ່ງໄວ້ໃນເບັດເອນ ແລະອົງອື່ນໜຶ່ງທ່ານໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃນດານ. ແລະການນີ້ໄດ້ກ້າຍເປັນບາບ: ເພາະປະຊາຊົນໄດ້ໄປນະມັດສະການຢູ່ຕ່າງໜ້າອົງໜຶ່ງນັ້ນ ຄືຈົນເຖິງດານ. ແລະທ່ານໄດ້ສ້າງສະຖານທີ່ສົ່ງແຫ່ງໜຶ່ງ ແລະໄດ້ຕັ້ງຕັ້ງປະໂລຫິດຈາກພວກປະຊາຊົນຊົນຕຳສຸດ ຜູ້ຊຶ້ງບໍ່ແມ່ນລູກຫຼານຂອງເລວີ. ແລະເຢໂຣໂບອາມໄດ້ກຳນົດເທດສະການໜຶ່ງໃນເດືອນທີ່ເປດ ໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນ ເໝືອນກັບເທດສະການທີ່ມີຢູ່ໃນຢູດາ ແລະທ່ານໄດ້ຖວາຍຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ. ທ່ານໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນໃນເບັດເອນ ໂດຍຖວາຍແກ່ລູກງົວທັງຫຼາຍທີ່ທ່ານໄດ້ສ້າງໄວ້. ແລະທ່ານໄດ້ຈັດຕັ້ງໃນເບັດເອນຊຶ່ງປະໂລຫິດຂອງສະຖານທີ່ສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ທ່ານໄດ້ສ້າງ. ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຖວາຍຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາທີ່ທ່ານໄດ້ສ້າງໃນເບັດເອນ ໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ເປດ ຄືໃນເດືອນທີ່ທ່ານໄດ້ຄິດຂຶ້ນເອງໃນໃຈຂອງຕົນ; ແລະໄດ້ກຳນົດເທດສະການໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ບຸດຫຼານແຫ່ງອົດສະຣາເອນ: ແລະທ່ານໄດ້ຖວາຍຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະເຜົາກຳຍານ. 1 ກະສັດ 12:26–33.

ລະບົບການນະມັດສະການຂອງລາວເປັນແບບຢ່າງຂອງຄາທອລິກ (ລັດທິບູຊາຮູບບັນ), ເພາະວ່າດັ່ງເຊັ່ນການກະບົດຂອງອາໂຣນ, ມັນໄດ້ສ້າງຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ ແລະ ຂອງສັດຮ້າຍ.

ຮູບລູກງົວສອງຮູບນັ້ນຖືກເຮັດດ້ວຍຄຳ, ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງບາບໂລນ.
ຮູບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກອຸທິດແດ່ບັນດາພະຂອງອີຢິບ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກລະບຸດັ່ງທີ່ອາໄສເຄີຍລະບຸໄວ້ເຊັ່ນກັນວ່າ;
"ນິຕິພະຂອງພວກເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ."
ລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາສອງແທ່ນໃນສອງເມືອງ, ຊຶ່ງເມືອງພິຈາລະນາຮ່ວມກັນແລ້ວ
ກໍເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກ (ເບເທນ) ແລະ ລັດ (ດານ).
ແທ່ນບູຊາເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຂອງປອມຂອງແທ່ນບູຊາທີ່ເທ້ຈິງ, ຊຶ່ງຄືພຣະຄຣິດ,
ດັ່ງທີ່ຄາທອລິກອ້າງວ່າຕົນເປັນຜູ້ແທນຂອງພຣະຄຣິດເທິງໂລກ.
ລາວໄດ້ສະຖາປະນາລະບຽບປະໂລຫິດທີ່ເສຍຫາຍມາຂຶ້ນ, ດັ່ງເຊັ່ນບັນດາປະໂລຫິດຂອງຄາທອລິກ.
ລາວໄດ້ເລືອກວັນໜຶ່ງສຳລັບພິທີນະມັດສະການຂອງລາວ
ທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ແຕກຕ່າງຢ່າງຈິງໃຈຈາກບັນດາວັນແຫ່ງເທດສະການອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂັດແຍ້ງກ່ຽວກັບວັນນະມັດສະການທີ່ເທ້ຈິງ ແລະ ວັນນະມັດສະການທີ່ປອມ.
ໃນການເປີດຕັ້ງລະບົບການນະມັດສະການອັນປອມຂອງລາວ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຜູ້ພະຍາກອນຄົນໜຶ່ງມາຈາກຢູດາເພື່ອຕຳໜົດລະບົບການນະມັດສະການອັນປອມແບ່ງນັ້ນ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ,
ມືຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ໜຶ່ງອອກມາຈາກຢູດາໄປຍັງເບັດເອນໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວ; ແລະ
ເຢໂຣໂບອາມກໍຍືນຢູ່ຂ້າງແທ່ນບູຊາເພື່ອເຜົາເຄືອງຫອມ. ແລະ
ທ່ານໄດ້ຮ້ອງກ່າວຕໍ່ຜູ້ແທ່ນບູຊານັ້ນຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວ, ແລະ ກ່າວວ່າ, ໂອ ແທ່ນບູຊາ,
ແທ່ນບູຊາເອີຍ, ພຣະຢາເວຕັດດັ່ງນີ້; ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ຈະມີເດັກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງເກີດແກ່ວົງວານຂອງດາວິດ,
ມີຊື່ວ່າ ໂຢຊີຢາ; ແລະ
ບົນເຈົ້ານີ້ເຂົາຈະຖວາຍພວກປະໂລຫິດແຫ່ງບ່ອນສູງທັງຫລາຍຜູ້ເຜົາເຄືອງຫອມຢູ່ເທິງເຈົ້າ, ແລະ
ກະດູກຂອງມະນຸດຈະຖືກເຜົາຢູ່ເທິງເຈົ້າ. ແລະ ໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນ ທ່ານໄດ້ໃຫ້ໝາຍສຳຄັນໄວ້ໂດຍກ່າວວ່າ,
ນີ້ແມ່ນໝາຍສຳຄັນທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຕັດໄວ້; ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ແທ່ນບູຊານັ້ນຈະແຕກອອກ, ແລະ
ຂີ້ຖືກທີ່ຢູ່ເທິງນັ້ນຈະຖືກເທອອກ. 1 ກະສັດ 13:1-3

ຜູ້ພະຍາກອນຈາກແຜ່ນດິນຢູດາໄດ້ປະກາດຄຳພະຍາກອນສາມປະການ
ຊຶ່ງຊັບອກເຖິງການບັງເກີດໃນອະນາຄົດຂອງກະສັດໂຢສີຢາ. ທ່ານໄດ້ພະຍາກອນວ່າ
ໂຢສີຢາຈະສ້າງຫານບັນດາປະໂຫິດຊົ່ວຮ້າຍຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ແທ່ນບູຊາປອມນັ້ນ
ແລະວ່າໂຢສີຢາຈະເຜົາກະດູກມະນຸດເທິງແທ່ນບູຊານັ້ນເອງດ້ວຍ. ທ່ານຍັງໄດ້ໃຫ້ໝາຍສຳຄັນແກ່ເຢໂຣໂບອາມ
ໂດຍຊັບອກວ່າແທ່ນບູຊາຂອງເຢໂຣໂບອາມຈະແຕກອອກ ແລະຂີ້ຖືກຈະໄຫຼອອກມາ.
ສົງທັງປວງນີ້ໄດ້ສຳເລັດຕາມພຣະວັດຈະນະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແຕ່ເມື່ອເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຍືນການປະກາດຂອງຜູ້ພະຍາກອນ ທ່ານກໍເກີດຄວາມພິໄລດ
ແລະພະຍາຍາມຈັດການກັບຜູ້ພະຍາກອນ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຄວບຄຸມຢູ່.

ແລະເມື່ອກະສັດເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຍືນຖອຍຄຳຂອງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ໄດ້ຮ້ອງປະກາດຕໍ່ຕ້ານແທ່ນບູຊາທີ່ເບັດເອນ ພະອົງກໍຍືນພຣະຫັດອອກຈາກແທ່ນບູຊາ ຕັດສັງວ່າ,
"ຈົ່ງຈັບຕົວລາວໄວ້." ແລະພຣະຫັດທີ່ພະອົງໄດ້ຍືນອອກຕໍ່ຕ້ານລາວນັ້ນກໍແຫ້ງລົບໄປ
ຈົນພະອົງບໍ່ອາດດຶງກັບເຂົ້າມາໄດ້ອີກ. ແທ່ນບູຊານັ້ນກໍແຕກອອກດ້ວຍ
ແລະຂີ້ຖືກໄຫຼອອກຈາກແທ່ນບູຊາ
ຕາມໝາຍສຳຄັນທີ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໂດຍພຣະວັຈນະຂອງພຣະຢາເວ. 1 ກະສັດ 13:4, 5

ໝາຍສຳຄັນນັ້ນໄດ້ສຳເລັດທັນທີ, ແລະມືຂອງເຢໂຣໂບອາມກໍຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນອຳມະພາດ.

ແລະກະສັດໄດ້ຕອບແລະກ່າວແກ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າວ່າ,
ບັດນີ້ຂ້ອຍຈະພັກຂອງພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະອະທິຖານເພື່ອຂ້ານອ້ຍ
ເພື່ອວ່າມືຂອງຂ້ານອ້ຍຈະໄດ້ຮັບການຟື້ນຄືນດັ່ງເກົ່າອີກ.
ແລະຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນຕຳພຣະເຢໂຮວາ ແລະມືຂອງກະສັດກໍໄດ້ຮັບການຟື້ນຄືນດັ່ງເກົ່າອີກ
ແລະກັບເປັນເໝືອນແຕ່ກ່ອນ. ແລະກະສັດໄດ້ກ່າວແກ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງກັບບ້ານໄປກັບເຮົາ
ແລະຮັບການຟື້ນແຮງເຖີດ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ບ່າເໝັດແກ່ທ່ານ. ແຕ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ກະສັດວ່າ,
ແມ່ນທ່ານຈະໃຫ້ເຮືອນຂອງທ່ານເຄີຍໜຶ່ງແກ່ຂ້ານອ້ຍ ຂ້ານອ້ຍກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໄປກັບທ່ານ ແລະຈະບໍ່ກິນເຂົ້າ
ຫຼືດື່ມນ້ຳໃນສະຖານທີ່ນີ້ເລີຍ: ເພາະວ່າພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ບັນຊາຂ້ານອ້ຍດັ່ງນີ້ວ່າ,
ຢ່າກິນເຂົ້າ ຢ່າດື່ມນ້ຳ ແລະຢ່າກັບຄືນໄປຕາມທາງດຽວກັນກັບທີ່ເຈົ້າໄດ້ມາ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງໄປອີກທາງໜຶ່ງ
ແລະບໍ່ໄດ້ກັບຄືນໄປຕາມທາງທີ່ທ່ານໄດ້ມາຍັງເປັດເດນ. 1 ກະສັດ 13:6-10

ພຣະເຢຊູຊົງຍົກຕົວຢ່າງຈຸດຈົບຂອງສິ່ງໜຶ່ງດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງນັ້ນຢູ່ສະເໝີ,
ແລະຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກເໜືອແລະອານາຈັກໃຕ້ຂອງອົດສະຕາເລນບູຮານຕາມຕົວອັກສອນ
ສັນສຸດລົງໃນປະຫວັດສາດຕອນທີ່ໄມ້ສອງອັນຖືກຮວບເຂົ້າເປັນໄມ້ອັນດຽວ,
ອັນເປັນຕົວແທນຂອງຊາດອົດສະຕາເລນຜ່ານວິນຍານໃນຍຸກປະຈຸບັນ.

ໃນປະຫວັດສາດທີ່ໄມ້ສອງອັນໄດ້ຖືກຮວມເຂົ້າກັນນັ້ນ,
ຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນໄດ້ຖືກເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1798. ໄມ້ທັງສອງອັນ (ອານາຈັກ)
ກຳລັງຖືກຮວບຮວມໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນ.
ໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນລະດູປະໄມ້ປົ່ງຂອງປີ 1844,
ຜ່າຍໂປຣເຕສຕັງໄດ້ສອບຕົກໃນຂະບວນການທົດສອບນັ້ນ ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນບັນດາທິດາຂອງຄາທອລິກ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດຊ້ຳອີກການສະຖາປະນາເປັດຕົ້ນຂອງລະບົບການນະມັດສະການບອມ,
ດັ່ງທີ່ເຄີຍຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍເຢໂຮວາ.

ການປະຕິຮູບຜ່າຍໂປຣເຕສຕັງເປັນພະລາຊະກິດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳເພື່ອນຳຄຣິດຕະຈັກໃນຖິ່ນທຸລະກິດ
ານອອກຈາກຄວາມງົມງາຍງົດຖື, ຈາກຈາຣິດປະເພນີແລະຂະໜົມທຳນຽມຂອງຄຣິດຕະຈັກໂຣມັນ.
ນັບແຕ່ສະໄໝຂອງ Martin Luther ເປັນຕົ້ນມາ ຄວາມຈິງຕ່າງໆ ໄດ້ຖືກເປັດເຜີຍຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ໂດຍຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າໄສເພນີແຫ່ງ Tyre ບໍ່ແມ່ນຫຍັງອັນນອກເໜືອຈາກລະບົບການນະມັດສະການນອກຣິດ
ທີ່ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍການປະກາດຕົນວ່າເປັນຄຣິດສະຕຽນອັນຈອມບອມ.
ພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືການນຳປະຊາຊົນຜູ້ຖືກກັກເປັນເຊື້ອຂອງພຣະອົງອອກຈາກຄວາມມືດ
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍຊົງກະທຳເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນທາດຢູ່ໃນອີຢິບ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຖ່ຟວກເຂົ້າອອກຈາກ
ພັນທະນາການແຫ່ງອີຢິບເພື່ອປະທານພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຂົາ.
ການປະຕິເສດຂອງຜ່າຍໂປຣເຕສຕັງທີ່ຈະບໍ່ດຳເນີນຕາມແສງສະຫວ່າງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້
ຊຶ່ງຖືກແກະຜະນຶກໃນປີ 1798 ໄດ້ຂັດຂວາງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຮັບຮູ້ພຣະບັນຍັດ
ແລະພະລາຊະກິດໃນສະຖານບໍລິສຸດອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດໃນປີ 1844.

ການປະຕິເສດຂ່າວສານແຫ່ງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພວກເຂົາ
ສະແດງເຖິງການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກ້າຍເປັນລູກສາວຂອງຄຣິດສະຕະຈັກໂຣມັນ,
ແລະຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍໄດ້ສ້າງລະບົບການນະມັດສະການອັນເປັນເທັດຂຶ້ນ
ຊຶ່ງຖືກລະບຸໃນພຣະຄຳພີວ່າເປັນສາດສະດາບອມ (ໂປຣເຕສແຕນທີ່ເສື້ອມຖອຍ). ພວກມັນເລີ່ມຮຸ້ນຮຸ້ນ
ຜູ້ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສະຖານບໍລິສຸດໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ
ແລະໄດ້ປະກາດຄຳຕົງແຕ່ລະລະບົບການນະມັດສະການອັນເປັນເທັດ ທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນໂປຣເຕສແຕນ
ໃນຂະນະທີ່ມີຕິດຖືປະເພນີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຣິດ ຄືການນະມັດສະການດວງອາທິດ.

ສາດສະດາຈາກຢູດາໄດ້ເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງ Adventism ແບບມິນເວໂຣດ
ໃນການຮັບຮູ້ແລະປະກາດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ທີ່ໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ເມື່ອເຜີຍໜ້າຕໍ່ຄຳຮ້ອງຂໍຂອງເຢໂຣໂບອາມໃຫ້ສາດສະດາໄປທົດຮືອນຂອງຕົນແລະຟື້ນກຳລັງຕົນເອງ,
ສາດສະດາໄດ້ກ່າວເຖິງຄຳຊົມອັນຈຳເພາະທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ລາວ.

ພຣະບັນຊານັ້ນໄດ້ຖືກປະທານແກ່ Millerite Adventism ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ພຣະບັນຊານັ້ນຄົບໃຫ້ກັບຄືນໄປທາງທິພວກເຂົາເຄີຍມາ, ແລະ Millerite Adventism ໄດ້ອອກມາຈາກການກ້າຍ
Protestant. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກພວກ Protestant

ໃນການຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນລະດູບານໃໝ່ຂອງປີ 1844, ແລະ Jeremiah

ກໍໄດ້ສະໜອງຕົວຢ່າງໜຶ່ງຂອງຄຳຊົມອັນດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ສາດສະດາຊາວຢູດາ.

ພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກພົບແລ້ວ, ແລະຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ກິນມັນ;
ແລະພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຊື່ນບານ ແລະຄວາມປົກຄຸມດິເຫດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ:
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ໂອ ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາ.
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນທຳມະກາງທີ່ຊຸມນຸມຂອງຄົນທີ່ເຢາຍເຢຍ, ແລະບໍ່ໄດ້ຊື່ນບານ;
ຂ້ານ້ອຍນັ່ງຢູ່ຕາມລຳພັງເພາະພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ: ເພາະພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄວາມຄັບແຄນ.
ເຫດໃດຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຍືນຍາວບໍ່ສິ້ນສຸດ, ແລະບາດແຜຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຮັກສາບໍ່ໄດ້,
ຊຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບການຮັກສາ? ພຣະອົງຈະເປັນເໝືອນຄົນລວງລວງແກ່ຂ້ານ້ອຍແທ້ຫລື,
ແລະເປັນເໝືອນນ້ຳທີ່ຫົດແຫ້ງໄປບໍ? ເພາະສະນັ້ນພຣະຢາເວຈຶ່ງຕັດດັງນີ້ວ່າ, ຖ້າເຈົ້າຫັນກັບມາ,
ເຮົາຈະນຳເຈົ້າກັບຄືນມາອີກ, ແລະເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ: ແລະຖ້າເຈົ້າແຍກສົງລຳອອກຈາກສົງຊົວຊ້າ,
ເຈົ້າຈະເປັນດັງປາກຂອງເຮົາ: ໃຫ້ພວກເຂົາຫັນກັບມາຫາເຈົ້າ; ແຕ່ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າຫັນໄປຫາພວກເຂົາ.
ແລະເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເປັນກຳແພງທອງສຳລັບອັນແຂງແຮງແກ່ປະຊາຊົນນີ້:
ແລະພວກເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ຊະນະເຈົ້າ: ເພາະເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າເພື່ອຊ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ໄພ່ນ
ແລະເພື່ອຊ່ອຍກູ້ເຈົ້າ, ພຣະຢາເວກ່າວ. ແລະເຮົາຈະຊ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ໄພ່ນຈາກມືຂອງຄົນຊົວຮ້າຍ,
ແລະເຮົາຈະໄຖ່ເຈົ້າໃຫ້ໄພ່ນຈາກມືຂອງຄົນທີ່ໂຫດຮ້າຍ. ເຢເຣມີຍາ 15:16–21.

ໃນເວລາທີ່ພະຍາກອນເລື່ອງວິບັດຄັ້ງທີສອງໄດ້ສຳເລັດຕາມການບົດເວລາ, ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840,
ທູດສະຫວັນຜູ້ມີລິດເດດໃນ Revelation ບົດ 10 ໄດ້ລົງມາ ໂດຍມີໜັງສືນ້ອຍທີ່ປົດຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ, ແລະ
ໂຢຮັນ ໄດ້ຮັບຄຳບອກໃຫ້ໄປຮັບໜັງສືນັ້ນ ແລະ ກິນມັນ.

ເຢເຣມີຍາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ກິນໜັງສືນ້ອຍນັ້ນໃນຈຸດເວລານັ້ນຂອງປະຫວັດສາດ, ແລະ
ຖ້ອຍຄຳນັ້ນຫວານດູດນ້ຳເຜີ້, ເພາະມັນເປັນ "ຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມຍືນດີ" ຂອງ "ໃຈ" ຂອງລາວ.
ແຕ່ເນື່ອງຈາກ "ມື" ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຢເຣມີຍາຈຶ່ງ "ຕັ້ງໄປ" ດ້ວຍ "ຄວາມຄັບແຄນ," ລາວຖືກ "ບາດເຈັບ"
ແລະ ຢູ່ໃນ "ຄວາມເຈັບປວດຕະຫຼອດໄປ." ເນື່ອງຈາກ "ມື" ຂອງພຣະເຈົ້າ ເຢເຣມີຍາຈຶ່ງກ່າວຊື່ວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປັນ "ແກ" ເຢເຣມີຍາ "ດັງຜູ້ມຸສາ," ແລະ ເປັນດັງ "ນ້ຳທີ່ຂາດໄປ." ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງວາງ
"ມື" ຂອງພຣະອົງໄວ້ເໝືອນຄວາມຜິດພາດຢ່າງໜຶ່ງໃນບາງຕົວເລກຂອງແຜນພາບ 1843.

ເຢເຣມີຍາເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກມິນເວໂຣດ
ເມື່ອນິມົດຂອງຮາບາກຸກຊັກຊ້າໄປ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກເຢເຣມີຍາເປັນຕົວແທນນັ້ນ ມັນບາກົດວ່າຂ່າວສານ
ຊຶ່ງຖືກພົ້ນລະນາວ່າເປັນ "ຝົນ" ໄດ້ລົ້ມເຫຼວ. ແຕ່ຮາບາກຸກໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ
"ນິມົດນັ້ນຍັງຄອຍເຖິງເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ໃນຕອນສຸດທ້າຍມັນຈະກ່າວ ແລະຈະບໍ່ມຸສາ: ເຖິງແມ່ນມັນຊັກຊ້າ
ກໍຈຶ່ງຄອຍຖ້າມັນ; ເພາະມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ." ເຢເຣມີຍາໄດ້ຄິດວ່າພຣະເຈົ້າມຸສາ
ແລະວ່າຂ່າວສານ (ຝົນ) ໄດ້ລົ້ມເຫຼວ ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວມັນພຽງແຕ່ຊັກຊ້າເທົ່ານັ້ນ.

ແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງແກ່ເຢເຣມີຍາວ່າ: "ຖ້າເຈົ້າກັບຄືນມາ, ເຮົາຈະນຳເຈົ້າກັບມາອີກ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ: ແລະ ຖ້າເຈົ້າແຍກສົງທຶມຄຳອອກຈາກສົງທຶມຮີຄຳ, ເຈົ້າຈະເປັນດັງປາກຂອງເຮົາ:

ໃຫ້ພວກເຂົາຫັນກັບມາຫາເຈົ້າ; ແຕ່ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າຫັນກັບໄປຫາພວກເຂົາ." ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນ ເຢເຣມຢາ, ໃນຖານະເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຈຳເປັນຕ້ອງກັບຄືນສູ່ການຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ສະຫຼັດຖຸມຄວາມທີ່ຖອຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອບາກົດວ່າຂ່າວສານນັ້ນລົ້ມເຫຼວ. ຖ້າເຢເຣມຢາຈະປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ພຣະເຈົ້າຈະຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາເປັນໂຄສົກຂອງພຣະອົງ.

ແຕ່ສິ່ງທີ່ສຳຄັນຍັງສຳລັບການສຶກສາຂອງພວກເຮົາໃນເວລານີ້ ແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຢເຣມຢາກ່ຽວກັບ "ທຶນມູນມຸຂອງຄົນເຍາະເຢຍ" ຜູ້ທີ່"ກຳລັງຊົມຊົມຍົນດີ" ຕໍ່ຄວາມຜິດຫວັງຂອງລາວ. ພຣະອົງໄດ້ບອກເຢເຣມຢາວ່າ ບັນດາຄົນເຍາະເຢຍນັ້ນອາດຈະກັບມາຫາເຢເຣມຢາໄດ້, ແຕ່ລາວຈະບໍ່ຕ້ອງກັບໄປຫາພວກເຂົາເປັນອັນຂາດ. ເຢເຣມຢາເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຍືນຕົນຕໍ່ບັນດາພວກໂບຣແຕສແຕນ ຜູ້ທີ່ຫາໄດ້ເລືອກກັບຄືນໄປສູ່ຄອກຂອງຄາທອລິກ ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນບັນດາທິດາຂອງບາບີລອນ, ຄືພວກຜູ້ພະຍາກອນເທັດຂອງພະບາອານ ແລະ ອາຊະຕາໂຣດ. ເຢເຣມຢາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ພະຍາກອນຊາວຢູດາ ຜູ້ທີ່ໃນຈຸດດຽວກັນຂອງເສັ້ນຄຳພະຍາກອນໄດ້ຕຳນິລະບົບນະມັດສະການອັນເທັດຂອງເຢໂຣໂບອາມ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກເໜືອ; ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງການນຳເຂົ້າມາຂອງລະບົບນະມັດສະການອັນເທັດ ຊຶ່ງເປັນຮູບຈຳລອງຂອງຄາທອລິກ ໃນຕອນທ້າຍຂອງປະຫວັດຂອງອານາຈັກເໜືອ. ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ບອກເຢໂຣໂບອາມ, ເມື່ອເຢໂຣໂບອາມສະເໜີທີ່ຈະສ້າງຟັນທະມັດ, ວ່າລາວບໍ່ຄວນກິນ ດື່ມ ຫຼືກັບຄືນທາງທົ່ວໄດ້ມາ.

ແລະກະສັດໄດ້ກ່າວແກ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າວ່າ, "ຈົ່ງກັບບ້ານໄປກັບເຮົາ ແລະ ຟັນກຳລັງຂອງທ່ານ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ບ້ານແກ່ທ່ານ." ແລະຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ກະສັດວ່າ, "ແມ່ນວ່າທ່ານຈະໃຫ້ເຄື່ອງໜຶ່ງຂອງພະລາຊວັງຂອງທ່ານແກ່ເຮົາ ເຮົາກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໄປກັບທ່ານ ແລະ ເຮົາກໍຈະບໍ່ກິນເຂົ້າ ຫຼືດື່ມນ້ຳໃນສະຖານທີ່ນີ້; ເພາະພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວໄດ້ບັນຊາເຮົາໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ, 'ຢ່າກິນເຂົ້າ ຫຼືດື່ມນ້ຳ ແລະ ຢ່າກັບຄືນຕາມທາງເດີມທີ່ເຈົ້າໄດ້ມາ.' " 1 ກະສັດ 13:7-9

ການສະແດງອອກຂອງຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງຢູດາ ສອດຄ່ອງກັບການງານຂອງຜູ້ພະຍາກອນປອມຂອງພະບາອານ ແລະ ອັດຊະທາໂຣດ ໃນເລື່ອງລາວຂອງເອລີຢາ. ແນ່ນອນ, ປະຫວັດສາດຂອງພວກມົນເລໂຣດ ກໍເປັນປະຫວັດສາດຂອງເອລີຢາດ້ວຍ, ເພາະວ່າ ມົນເລໂຣດແມ່ນ ເອລີຢາ. ໃນເລື່ອງລາວຂອງເອລີຢາ, ພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງພະບາອານ ແລະ ອັດຊະທາໂຣດ ໄດ້ສະແດງການຕົ້ນແຫ່ງການຫຼອກລວງ, ຊຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍວ່າເປັນຄວາມໂງ່ເຂົ້າ ເມື່ອໄຟໄດ້ລົງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຜົາຜານເຄື່ອງບູຊາຂອງເອລີຢາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການເທລົງມາແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໃນສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນ ຂອງປະຫວັດສາດມົນເລໂຣດ. ການເຜີຍໜ້າໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງການເຜີຍໜ້າຂອງເອລີຢາອົງທີສອງ, ຜູ້ຊົງຄືໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ, ໃນລະຫວ່າງການຕົ້ນແຫ່ງການຫຼອກລວງ ທີ່ຖືກສະແດງໂດຍລູກສາວຂອງນາງເຮໂຣເດຍສ໌ (ຊາໂລເມ). ນາງເຮໂຣເດຍສ໌ ຖືກໃຊ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍ ເຢເຊເບນ, ແລະ ເຢເຊເບນ ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຣິດຈັກຄາທອລິກ.

ໃນປີ 1844 ຄຣິສຕະຈັກໂບຣແຕສຕັນໄດ້ກ້າຍເປັນຊາໂລເມ ບຸດສາວຂອງເຮໂຣເດຍ (ເຢເຊເບນ). ໃນການຟ້ອນຮຳແຫ່ງການລ້ວງນັ້ນ ເຮໂຣດໄດ້ສັນຍາວ່າຈະມອບອານາຈັກເຄື່ອງໜຶ່ງຂອງຕົນ ແລະເຂົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນໃນວັນເກີດຂອງຕົນ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງວັນສຸດທ້າຍ ເມື່ອກະສັດສົບອົງ ຜູ້ຊົງຖືກເປັນພາບໂດຍອາຫັບ (ກະສັດແຫ່ງສົບອານາຈັກທາງເໜືອ) ຕົກລົງຈະມອບອານາຈັກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຕຳແໜ່ງສັນຕະປາປາ (ເຢເຊເບນ). ການໃຫ້

“ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງອານາຈັກຂອງເຈົ້າ” ເປັນສັນຍະລັກຂອງສະຫະພັນ
ແລະສາດສະດາຈາກຢູເດຍໄດ້ແຈ້ງແກ່ເຢໂຮໂບອາມຢ່າງຊັດເຈນວ່າ
ທ່ານຈະບໍ່ເຄີຍສ້າງພັນທະມິດກັບກະສັດຜູ້ຫຼົງຖອຍນັ້ນ
ຫຼືສະໜັບສະໜູນລະບົບການນະມັດສະການປອມຂອງລາວ.

ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຢເຣມຢາເຊັນກັນ, ເມື່ອພຣະອົງຕັດວ່າ “ຊຸມນຸມຂອງຜູ້ເຢຍຣີ”
(ນັກກາຍໂປຣແຕສຕັງທຶງຫາຍໄປຈາກຄວາມເຊື່ອ) ອາດຈະຫວນກັບມາຫາເຢເຣມຢາໄດ້,
ແຕ່ເຢເຣມຢາຈະຕ້ອງບໍ່ຫວນກັບໄປຫາພວກເຂົາເປັນອັນຂາດ, ຫຼືກັບໄປທາງເດີມທົ່ວໄດ້ມາ.
ແຕ່ຜູ້ພະຍາກອນຊາວຢູດາໄດ້ກະທຳສິ່ງນັ້ນຈິ່ງ, ເພາະວ່າລາວຖືກລ້ວງໂດຍຜູ້ພະຍາກອນປອມ
ແລະຜູ້ພະຍາກອນມຸສາ,
ກ່ອນທີ່ລາວຈະກັບໄປຍັງຢູດາ—ກ່ອນທີ່ລາວຈະເຮັດພາລະກິດທີ່ລາວໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ສຳເລັດ.

ໃນເບັດເອນມີຜູ້ພະຍາກອນເຖົ້າຄົນໜຶ່ງອາໄສຢູ່; ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ມາເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງເຖິງບັນດາການທັງປວງທີ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃນວັນນັ້ນທີ່ເບັດເອນ;
ຄຳທັງຫລາຍທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ກະສັດນັ້ນ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເລົ່າໃຫ້ບິດາຂອງຕົນຟັງດ້ວຍ.
ແລະບິດາຂອງພວກເຂົາຖາມພວກເຂົາວ່າ, “ລາວໄປທາງໃດ?”
ເພາະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ເຫັນວ່າຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ມາຈາກຢູດາໄປທາງໃດ.
ແລະລາວກ່າວແກ່ບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ, “ຈົ່ງຜູກອານໃຫ້ລ້າແກ່ຂ້ອຍ.”
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຜູກອານໃຫ້ລ້າແກ່ລາວ; ແລະລາວກໍໄດ້ຂີ່ລານັ້ນໄປ, ແລະໄປຕາມຫາຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າ,
ແລະພົບທ່ານນັ້ນຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໂອກ; ແລະລາວກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ,
“ທ່ານແມ່ນຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ມາຈາກຢູດາຫລື?” ແລະທ່ານຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ.”
ແລ້ວລາວຈຶ່ງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງກັບໄປເຮືອນກັບຂ້ອຍ ແລະກິນເຂົ້າ.” ແລະທ່ານຕອບວ່າ,
“ຂ້ອຍຈະກັບໄປກັບທ່ານ ຫລືເຂົ້າໄປກັບທ່ານບໍ່ໄດ້; ແລະຂ້ອຍຈະບໍ່ກິນເຂົ້າ
ຫລືດື່ມນ້ຳກັບທ່ານໃນສະຖານທີ່ນີ້ເດັດຂາດ;
ເພາະມີພຣະດຳລັດແກ່ຂ້ອຍໂດຍພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວວ່າ, ‘ຢ່າກິນເຂົ້າ ຫລືດື່ມນ້ຳທີ່ນັ້ນ
ແລະຢ່າກັບຄືນໄປທາງເດີມທີ່ເຈົ້າໄດ້ມາ.’ ” ລາວຈຶ່ງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ,
“ຂ້ອຍກໍເປັນຜູ້ພະຍາກອນເໝືອນທ່ານ;
ແລະທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ອຍໂດຍພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວວ່າ,
‘ຈົ່ງພາລາວກັບຄືນໄປກັບເຈົ້າເຂົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ກິນເຂົ້າແລະດື່ມນ້ຳ.’ ”
ແຕ່ລາວໄດ້ຕົວະທ່ານ. ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງກັບໄປກັບລາວ, ແລະໄດ້ກິນເຂົ້າໃນເຮືອນຂອງລາວ ແລະດື່ມນ້ຳ.
ແລະເກດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພວກເຂົານັ້ນຢູ່ທີ່ຕະນັນ,
ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳທ່ານກັບຄືນ;
ແລະລາວໄດ້ຮ້ອງປະກາດແກ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ມາຈາກຢູດາວ່າ, “ພຣະຢາເວຕັດດັງນີ້ວ່າ,
ເນື່ອງຈາກເຈົ້າໄດ້ຂັດຂຶ້ນຕໍ່ພຣະໂອວາດຂອງພຣະຢາເວ,
ແລະບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຊາທີ່ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເຈົ້າໄວ້, ແຕ່ໄດ້ກັບຄືນມາ,
ແລະໄດ້ກິນເຂົ້າແລະດື່ມນ້ຳໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າວ່າ, ‘ຢ່າກິນເຂົ້າ ແລະຢ່າດື່ມນ້ຳ’;
ສິບຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ມາເຖິງອຸບໂມງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ.”

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກດຂຶ້ນວ່າ ຫຼັງຈາກທ່ານໄດ້ກິນເຂົ້າ ແລະຫຼັງຈາກໄດ້ດື່ມແລ້ວ
ຊາຍເຖົ້ານັ້ນໄດ້ຜູກອານໃສ່ລາໃຫ້ແກ່ທ່ານ ຄືແກ່ຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ທີ່ລາວໄດ້ພາກັບມາ.
ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ສິ່ງໃດໜຶ່ງໄດ້ພົບທ່ານລະຫວ່າງທາງ ແລະໄດ້ຂ້າທ່ານເສຍ;
ແລະຊາກສົບຂອງທ່ານຖືກຖິ້ມໄວ້ໃນທາງ ແລະລາກຍືນຢູ່ຂ້າງຊາກສົບນັ້ນ
ສິ່ງໃດກໍຍືນຢູ່ຂ້າງຊາກສົບເຊັ່ນກັນ. ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຄົນເດີນຜ່ານມາ ແລະເຫັນຊາກສົບຖືກຖິ້ມຢູ່ໃນທາງ
ແລະເຫັນສິ່ງໃດຍືນຢູ່ຂ້າງຊາກສົບ;
ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ມາບອກເລື່ອງນັ້ນໃນເມືອງທີ່ຜູ້ພະຍາກອນເຖົ້າອາໄສຢູ່.

ແລະເມື່ອຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ທີ່ໄດ້ພາທ່ານກັບມາຈາກທາງໄດ້ຍິນເລື່ອງນັ້ນ ລາວກ່າວວ່າ, "ນີ້ແມ່ນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ຊື້ຟ້າພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວ; ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຢາເວຈຶ່ງໄດ້ມອບທ່ານໃຫ້ແກ່ສິ່ງໃດ ຜູ້ໄດ້ຈັກທ່ານ ແລະຂ້າທ່ານເສຍ ຕາມພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານ." ແລະລາວໄດ້ກ່າວແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ, "ຈົ່ງຜູກອານໃສ່ລາໃຫ້ເຮົາ." ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ຜູກອານໃສ່ລາໃຫ້ລາວ. ແລະລາວໄດ້ໄປ ແລະພົບຊາກສົບຂອງທ່ານຖືກຖິ້ມໄວ້ໃນທາງ ແລະເຫັນລາກັບສິ່ງໃດຍິນຢູ່ຂ້າງຊາກສົບນັ້ນ; ສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ກິນຊາກສົບ ຫຼືຈິກລາແຕ່ຢ່າງໃດ. ແລະຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ຍົກຊາກສົບຂອງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນ ແລະວາງໄວ້ເທິງຫຼັງລາ ແລ້ວນຳກັບມາ; ແລະຜູ້ພະຍາກອນເຖົ້າໄດ້ມ້າຮອດເມືອງ ເພື່ອໄວ້ທຸກ ແລະເພື່ອຟ້າທ່ານ. ແລະລາວໄດ້ວາງຊາກສົບຂອງທ່ານໄວ້ໃນຫຼມສົບຂອງຕົນເອງ; ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ທຸກໃຫ້ທ່ານ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ໂອ້, ພົນ້ອງຂອງເຮົາເອີຍ!" ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກດຂຶ້ນວ່າ ຫຼັງຈາກລາວໄດ້ຟ້າທ່ານແລ້ວ ລາວໄດ້ກ່າວແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ, "ເມື່ອເຮົາຕາຍແລ້ວ ຈົ່ງຟ້າເຮົາໄວ້ໃນອຸບໂມງຟ້າສົບທີ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຟ້າຢູ່; ຈົ່ງວາງກະດູກຂອງເຮົາໄວ້ຂ້າງກະດູກຂອງທ່ານ: ເພາະຄຳທີ່ທ່ານໄດ້ປະກາດດ້ວຍພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວ ຕໍ່ຕຳນແທ່ນບຸຊາໃນເບັດເອນ ແລະຕໍ່ຕຳນບັນດາວິຫານແຫ່ງບ່ອນສູງທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຫົວເມືອງທັງຫຼາຍຂອງຊາມາເຣຍ ຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ." 1 ກະສັດ 13:11-32.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນການສຶກສານິຕິໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ເມື່ອລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານວ່າສິ່ງໃດແມ່ນຄວາມຈິງ, ຄວາມຈິງນັ້ນຈະຕ້ອງດຳລົງຢູ່ເປັນຄວາມຈິງຕະຫຼອດໄປ. ບ່ອນຍອມຮັບຂັ້ນນີ້ຖານໃນພາຍຫຼັງທີ່ຂັດແຍ້ງກັບແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ. ຈະມີຄົນລຸກຂຶ້ນມາພ້ອມກັບການຕີຄວາມພຣະຄຳພິທີສຳລັບເຂົາແລ້ວເປັນຄວາມຈິງ, ແຕ່ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ. ຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເປັນຮາກຖານຂອງຄວາມເຊື່ອ. ພຣະອົງເອງໄດ້ຊົງສອນພວກເຮົາວ່າສິ່ງໃດແມ່ນຄວາມຈິງ. ຄົນໜຶ່ງຈະລຸກຂຶ້ນມາ, ແລະອີກຄົນໜຶ່ງກໍເຊັນກັນ, ພ້ອມກັບແສງສະຫວ່າງໃໝ່ ຊຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພາຍໃຕ້ການສຳແດງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ. ຍັງມີຢູ່ຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ຍັງມີຊີວິດ ຜູ້ໄດ້ຜ່ານປະສົບການທີ່ໄດ້ຮັບໃນການສະຖາປະນາຄວາມຈິງນີ້. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານພຣະກະລຸນາສະຫງວນຊີວິດຂອງເຂົາໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາກ່າວຊ້ຳ ແລະກ່າວຊ້ຳອີກ ຈົນຮອດວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງຊີວິດຂອງຕົນ ເຖິງປະສົບການທີ່ເຂົາໄດ້ຜ່ານມາ ດັ່ງທີ່ອີກຄະສາວົກໂຢຮັນໄດ້ກະທຳຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງຊີວິດຂອງທ່ານ. ແລະຜູ້ທີ່ທຸກມາດຕະຖານຜູ້ໄດ້ລົ້ມລົງໃນຄວາມຕາຍນັ້ນ ຈະຕ້ອງເວົ້າຕໍ່ໄປຜ່ານການພິມຊ້ຳງານຂຽນຂອງເຂົາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳຊີ້ນຳວ່າ ດ້ວຍປະການນີ້ສຽງຂອງເຂົາຈະຖືກໄດ້ຍິນ. ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເປັນພະຍານຂອງຕົນວ່າ ສິ່ງໃດເປັນອົງປະກອບແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້."

"ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຮັບຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ທີ່ມີພ້ອມກັບຂ່າວສານທີ່ຂັດແຍ້ງກັບຈຸດພິເສດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຂົາຮວບຮວມພຣະຄຳພິເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ສັງສົມມັນໄວ້ເປັນຫຼັກຖານອ້ອມຮອບທີ່ດີສະດີພິພິພິດເຂົາຍິນຍັນ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກກະທຳຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກຕະຫຼອດຫ້າສິບປີທີ່ຜ່ານມາ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຳພິເປັນພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບ, ການນຳພຣະຄຳພິເປັນໃຊ້ເຊັ່ນນັ້ນ, ຖ້າການນຳໄປໃຊ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້ເສົ້າຫຼັກອັນໜຶ່ງເຄືອນອອກຈາກຮາກຖານທີ່ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຄຳຈຸນມາຕະຫຼອດຫ້າສິບປີ, ກໍເປັນຄວາມຜິດພາດອັນໃຫຍ່. ຜູ້ທີ່ນຳພຣະຄຳພິເປັນໃຊ້ເຊັ່ນນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ຈັກການສຳແດງອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທີ່ໄດ້ປະທານລົດເດດ ແລະ ພະລັງແກ່ຂ່າວສານໃນອະດີດ ຊຶ່ງໄດ້ມາເຖິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ."

“ຫຼັກຖານຂອງຜູ້ຖ້າ G ບໍ່ເປັນຫົນນໍ້າໄວ້ວາງໃຈ. ຖ້າຖືກຮັບເອົາ, ມັນຈະທຳລາຍຄວາມເຊື່ອຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ທຳໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຢ່າງທີ່ພວກເຮົາເປັນ.”

“ພວກເຮົາຕ້ອງຕັດສິນຢ່າງແນ່ນອນໃນເລື່ອງນີ້;
ເພາະວ່າປະເດັນຕ່າງໆທີ່ເຂົາກຳລັງພະຍາຍາມພິສູດດ້ວຍພຣະຄຳພີນັ້ນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງໝົນຄົງ.
ສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ພິສູດວ່າປະສົບການໃນອະດີດຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຜິດພາດ.
ພວກເຮົາໄດ້ຖືຄວາມຈິງ; ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ການນຳສະເໜີເລື່ອງບັນຫາພຣະວິຫານນັ້ນ ໄດ້ຖືກປະທານພາຍໃຕ້ການຊົງນຳຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຕໍ່
ບັນຄວາມສຸຂຸມຮອບຄອບສຳລັບທຸກຄົນທີ່ຈະສະຖິບຽບໃນເລື່ອງລັກສະນະຕ່າງໆແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກ
ເຮົາ ທີ່ໃນນັ້ນພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນກະທຳໃດໆ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຂັດແຍ້ງພຣະອົງເອງຈັກເທື່ອ.
ຂໍພິສູດຈາກພຣະຄຳພີຖືກນຳໃຊ້ຜິດ ຖ້າຖືກບັງຄັບໃຫ້ເປັນພະຍານແກ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ. ຄົນນັ້ນອີກ
ແລະຍັງອີກຄົນໜຶ່ງ ຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະນຳເອົາແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕາມທີ່ອ້າງວ່າເປັນມາ
ແລະກ່າວຄຳຢືນຢັນຂອງຕົນ. ແຕ່ພວກເຮົາຍືນຍົງຄຽງຂ້າງໝູດໝາຍເກົ່າແກ່. [1 John 1:1–10
quoted.]”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ກ່າວວ່າ ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ເຮົາອາດໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມກັບເວລານີ້,
ເພາະວ່າເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວທີ່ຈະຕ້ອງເອົາບາບຕາມຊື່ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງມັນ.
ວຽກງານຂອງເຮົາຖືກຂັດຂວາງໂດຍຄົນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກັບໃຈໃໝ່, ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາສະຫງ່າລາສີຂອງຕົນເອງ.
ພວກເຂົາບາຖະໜາໃຫ້ຄົນຄິດວ່າຕົນເປັນຜູ້ວິເລີນທິດສະດີໃໝ່ໆ,
ຊຶ່ງພວກເຂົານຳສະເໜີໂດຍອ້າງວ່າສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ. ແຕ່ຖ້າທິດສະດີເຫຼົ່ານີ້ຖືກຍອມຮັບ,
ມັນຈະນຳໄປສູ່ການປະຕິເສດຄວາມຈິງທີ່ຕະຫຼອດຫ້າສິບປີທີ່ຜ່ານມາ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ໂດຍຍືນຍົນມັນດ້ວຍການສຳແດງພະລັງອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.” Selected Messages, ເຫຼັ້ມ
1, 161.